

Anna Kareńska, Coraz dalej

W oczach nieba coraz mniej,
Jakby ktoś nam ukrył słońce pośród chmur,
Deszczowych chmur.

W sercu smutek gdzieś na dnie
I nostalgia jak żurawi senny sznur
I słowom brak słów.

Coraz dalej,
Coraz trudniej już odnaleźć
To co zgasło z biegiem lat.

Coraz dalej -

- Odpływamy stąd jak fale,
Unosząc w sobie żalu ślad.

Światła bledną w kartkach dni
A nad głową zapomnienia płynie mgła,
Łagodna mgła.

Co odeszło nie chce przyjść,
Nic się przecież nie powtórzy drugi raz,
Nie zmieni już nas.

Coraz dalej...